

[Mølgaard]

grad i diskretion og uden det rabalder, man nu om stunder kan opleve omkring institutionens styrelse, men det var med så meget desto større og farligere anfægtelser af alsidigheden og ytringsfriheden, det foregik dengang.

Rabalderet i dag kan godt være trættende ind imellem for en og anden, men skadevirkningerne er absolut overskuelige i forhold til dengang, tingene klaredes programpolitisk, ja, ansættelsesmæssigt på salig Peder Nørregaards kontor imellem ét, to, tre eller fire partier.

Retsforbundet vil i og for sig beklage, at folketinget begynder at ville styre Danmarks Radios struktur ned i detaljer. Vi ønsker, at folketinget og regeringen skal blande sig uden om Danmarks Radios detaljer, og at Danmarks Radio skal etablere et reelt forbrugerdemokrati omkring Danmarks Radio, sådan at det bliver lytternes og seernes fremfor politikernes Danmarks Radio.

Den struktur, den programpolitik, den totale linje for Danmarks Radio, der skal fastlægges, mener vi skal fastlægges af et politisk valgt, et vel at mærke lytter- og seerpolitisk valgt, radiatoråd, som skal have den fulde kompetence over for Danmarks Radio.

De siger, vi her har til behandling, bevæger sig ad en ganske anden model, men retsforbundet er ikke uden synspunkter på dem, uanset at vi altså principielt beklager, at det er et folketingsanliggende at gå ned i Danmarks Radios struktur.

Retsforbundet vil gerne benytte denne desværre uhyre sjældne anledning til at udtrykke glæde over konservative partiers vilje til monopolbekæmpelse. Måtte den idé fange an i de kredse, så vi kunne få monopoltilsynet styrket på de egentlige monopolområder, men opgive aktiviteter, hvor konkurrencen styrer udviklingen. Ja, man har måske endda lov til at håbe på støtte til bekæmpelse af jordspekulation, også et oplagt monopolområde.

Vi kan da håbe, men indtil nu er det jo rigtignok en enlig svale, de konservative partier er barslet med på monopolbekæmpelsesområdet, og den gør jo ingen rigtig sommer, men lad os så bedømme dette som et enestående fænomen.

At skaffe konkurrence i æteren for radio- og TV-programmers produktion og udsendelse lyder som en tiltalende tale. Retsforbundet

vil gerne gå ind for fri konkurrence, men må sætte et spørgsmålstegn ved, hvor fri denne konkurrence bliver.

Vi ønsker alsidighed i kulturformidlingen, bredde og åndsfrihed i tankeformidlingen. Gang på gang har der nok siden statsradiofoniens stiftelse og helt op til Danmarks Radios nuværende tider været grund til at påklage, at radiolovens bud herom ikke er blevet forvaltet til fulde eller blot nogenlunde rimeligt, men for at tale mit modersmål, vendelbomål, må jeg nok have lov til at sige, at det såmænd ikke har været så ringe endda i det store og hele under den nugældende radiolov. Meget skrål og skrig er blevet udfoldet med påstande om noget modsat, men det skyldes jo nok, at råberne har råbt så højt, at deres trommehinder er sprængt, og dermed er det jo helt rimeligt, at de ikke er så aktive lyttere mere. De er lovligt undskyldte for ikke at ane, hvor alsidig den samlede sum af programflader i Danmarks Radio er. Det er altså Danmarks Radio, som vi kender, ikke så ringe endda, men derfor, lad os da bare prøve at forbedre den.

Vi har sympati for konkurrencetanken, tror også, at den kan skabe udfordringer for alle implicerede, der kan skabe bedre programmer, og derfor vil vi gerne støtte tanken om at skabe denne konkurrencemulighed mellem medarbejdere, afdelinger osv.

Men alsidighedskravet skal stadig væk gælde, for alsidighed kommer der ikke ud af to eller for den sags skyld tre eller fire uafhængige instansers indbyrdes konkurrence i æteren. Derfor må radiolovens bud herom bevares for al udsendelsesvirksomhed uanset hvorfra. Alle styringsbestemmelser for virksomheden må udformes ud fra dette fundamentale krav.

Jeg vil gerne bemærke, at retsforbundet ikke principielt vil vende sig mod reklamer i radio og TV, men der er vel nok grund til at analysere et par forhold ganske grundigt, inden man tager skridtet dertil. Det ene er avismønsterpåvirkningen ved et sådant skridt. Den alsidige avisstruktur, vi har her i landet, er et demokratisk gode, som vel nok kunne være bedre endnu, men som vi nødig ser beskåret.

Fra forskellig side er der givet meget forskellige bud på, hvordan avisernes økonomi vil blive påvirket af et reklame-TV og eventuelt reklameradio. Jeg tror, at en del af de